

Maradok

Átgondoltam...

Az utóbbi egy hónapban magam elé húztam a magánnyugdíjpénztár által küldött egyenlegértesítket, elolvastam a törvénytervezetet, elolvastam a törvényt, átgondoltam a demográfiai helyzetet és mozgási irányokat, s úgy döntöttem, hogy maradok.

NYILATKOZAT *

a magán-nyugdíjpénztári tagsági jogviszony fenntartásáról

.....
AUIH GÁBOR (név)

.....
(TAJ szám)

.....
(lakóhely/tartózkodási hely)

a
(magánnyugdíjpénztár megnevezése) tagja kijelentem, hogy a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alapról, és a szabad nyugdíjpénztár-választás lebonyolításával összefüggő egyes törvénymódosításokról szóló 2010. évi CLIV. törvény rendelkezéseinek ismeretében magán-nyugdíjpénztári tagsági jogviszonyomat fenntartom.

A nyilatkozat egy példányát átvettem.

Budapest 2010. év 12. hó 22. nap

.....
aláírás

A magán-nyugdíjpénztári tag a nyilatkozattételhez előírt adatok igazolásához bemutatta

- a(z) számú személyazonosító
igazolványát/útlevélét /vezetői engedélyét;
- a(z) számú lakcímet igazoló hatósági igazolványát, valamint
- a Társadalombiztosítási Azonosító Jelet tartalmazó hatósági bizonyítványát.

A személyi adatok hitelességét igazolom.

Budapest 2010. év 12. hó 22. nap

2010 DEC 22
Ch
Mátyus Márta
aláírás

NYUGDÍJFOLYÓSÍTÓ IGAZGATÓSÁG
Postacím: Budapest
1820
401
P.H.

2010 DEC 22
Bartó István
igazgató

* FIGYELEM!
A „Nyilatkozat” másolatát 81 napon belül köteles foglalkoztatójának megküldeni!

Bvebben...

A döntés után kaptam pár visszajelzést, hogy felettlen és átgondolatlan lépés volt, hiszen az állami nyugdíj teljesen biztos, az új adórendszer pedig majd nagyon jó lesz, és felpörög a gazdaság, és mindenkinek lesz munkája, és nagyon jó lesz nyugdíjasnak lenni 35 év múlva. Persze lehet azt mondani, hogy majd javul a helyzet, ha lesz újra sok gyerek, de elgondolkodtál azon, hogy mit fognak ezek a gyerekek dolgozni, amiből aztán eltartják a jövő nyugdíjait?

A világ fejlett régióiban – ahova mi is tartunk elvileg – van a nyugdíjasokon kívül egy másik vastagodó társadalmi réteg: k a munkanélküli fiatalok (az ezer eurós nemzedék vagy más néven a gyakornok nemzedék), akiknek a nagy részét a jól kereső szülők és az állam tartja el karöltve az iskolai tanulmányok befejezése után. Sok esetben második és harmadik diploma megszerzése mögé bújnak, esetleg külföldre mennek tanulni, s egyre kevésbé tudnak olyan állást találni, ahol szívesen dolgoznának.

Kis hazánkban most a 30-35 éves korosztály az a generáció, akiknek még 30-35 évig el kell tartania a jelenlegi és leendő nyugdíjasokat, közben folyamatosan munkaviszonyban kell maradniuk – ami 50-55 éves kor felett nehéz lesz, tekintettel az egyre növekvő fiatal konkurenciára, ugyanakkor ki kell termelniük a korosztályuk gyerekeinek elhúzódozó oktatását majd a munkanélküli gyerekek támogatását, s persze nem beszélve a rendszer szokásos potyautasairól. Én ebbe a generációba tartozom és azt tudom csak mondani, hogy abból lesz nyugdíjam, amit félreteszek, abból nem sok, amit az akkori aktívak befizetnek.

Hangzatos szavak közé tartozik mostanában a foglalkoztatás bővítése is. Belegondoltatok, hogy hova és hogyan lehet elhelyezni évente 100e új munkavállalót? Milyen munkát lehet nekik adni, amire nem közpénzből történik kifizetés? Mit lehet tenni a közszférából évente elküldendő 10-15e emberrel? Én ilyen esetekben hatástanulmányokat szeretnék olvasni, amelyek tényeken és számokon alapulnak, nem ködös elképzeléseken.

Ha jobban n a determináció elli kitérés lehetsége, akkor a szabadság erősebben bűvöl, mint a determináció, és így nem szűk, hanem bűvöl a mozgástér. - Növekedéskutató Intézet, 1998

A mezőgazdaság már nem tud több embert felszívni, a gépesítés okán egyre kevesebb emberi erőforrást igényel mind a növénytermesztés, mind az állattenyésztés, mind az erdőgazdálkodás – lásd a modern favágás módját: <http://www.youtube.com/watch?v=LRwa6EhuM6c>. A modern mezőgazdasági gépek igen hatékonyak tudnak lenni, de ennek az ára az, hogy kevesebb munkaerő szükséges, tehát több embert kell átképezni vagy segéylezni...

Az iparból is napról-napra szorulnak ki a kétkézi munkások, mivel egyre több cég automata gépsorokra és robotokra cseréli le a betanított munkásokat, és gépsoronként pár embert foglalkoztat, akiknek mindössze annyi a feladat jut, hogy a félrecsúszott munkadarabot megigazítsák, illetve a láthatóan selejtes munkadarabot kicserélik egy jó munkadarabra, mert erre nincs beprogramozva a gépsor, egyelőre még olcsóbb erre a célra embert alkalmazni. Példaképp megnézhetjük a kecskeméti Mercedes üzemét, ahol a 800 millió eurós (kb. 220 milliárd forintnyi) beruházással mindössze 2500 fő foglalkoztatott összeszerel gyártelepen 100 ezer autót gyártanak majd évente...

Marad a szolgáltató szektor, amelynek egy része egyelőre biztonságban van, de a szektor nagyobb része esetén az IT fejlesztések bizony veszélyeztetik az emberi munkaert, a személyes ügyfélszolgálat helyett eltérbe kerül az online ügyfélszolgálat, a személyes kereskedelem helyett gombamód szaporodnak a csomagküldő online boltok, az ügyintézők napról napra kevesebb papír mozgatását igénylik, az automatizálódó adminisztrációk pedig a foglalkoztatott ügyintézők létszámát csökkentik.

Egyre több ember hogy tud majd megélni egyre kevesebb munkából? A jövő társadalma egyre kevesebb embert tud foglalkoztatni, a munka és jövkép nélküli tömeggel pedig kell majd valamit kezdeni... a nagy kérdés egyszer: mit? A válasz nehéz és összetett...

Mit hoz a jövő?

A döntésem mögött jórészt a jelen állapotból való kiindulás áll, az a tudás, ahogy az öregedő társadalommal elsősorban szembesül Japán nem tudott semmit sem kezdeni a problémával, ahogy az öregedő társadalommal szembesül nyugat-európai államok nem tudtak kezdeni semmit a problémával. Nálunk sokkal gazdagabb országok nem tudtak megbirkózni a problémával...

Kik maradnak?

December 21-én déli körül jártam az ONYF ügyfélszolgálatán – egy héttel a vonatkozó törvény jogerőre emelkedése után, ahol azt a szóbeli tájékoztatást kaptam, hogy naponta változnak a végrehajtási rendeletek és nyomtatványok, sincs még, január elején keressem fel ket újra, akkor biztosabban tudnak mondani, s ezt mondták az eltem lévő ügyfélnek, illetve a mögöttem várakozó ügyfélnek is.

December 22-én 14 óra körül visszamentem az ONYF ügyfélszolgálatára, hogy a tegnapi bejelentésről papírt kérjek, de kellemes meglepetést okozott, hogy már volt nyomtatvány, amelyet ki is töltöttem, majd negyed órányi várakozás után – négy várakozó volt eltem – leadtam az ügyintézőnek, aki mindhárom papírra ráírta az igazolványaim számát, majd aláírás, pecsét és ellenjegyzés után kaptam egy példányt. Mindez hat percet vett igénybe az ONYF részéről, a feladat rutinos végrehajtása azonban két ügyintézőt és legalább két percet igényel.

Valószínűleg azokat hagyja hidegen a magánnyugdíjpénztári vagyon lenyúlása, akik bére alacsony, illetve a legális fizetés mellett zsebbe kapnak magas fizetést, mert alig van vagyonuk a magánnyugdíjpénztári számlán – lesz pár ilyen hozzászóló ezen az oldalon is, nagyon sok IT cégnél divat a zsebbe tett borítékban adott magasabb fizetés.

Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy hetente egy-két állásajánlatot kapok különféle fejvadász cégektől, de a közvetlen HR megkeresések se ritkák. Az első szűrőn a telefonálók nagyjából kétharmada el szokott vérezni: a teljesen legális fizetési igényemen. A felmérésem nem reprezentatív, de véleményem szerint jól tükrözi az IT piacon a szürke-jövedelem arányát.

Azt sajnos nem értem, hogy aki nem fizet rendesen adót, az miért követeli véres szájjal, hogy mindenki adja az államnak a magánnyugdíj-pénztári vagyonát, s taposni való hülye aki nem viszi a vagyonát az állami közönsébe... tessék rendesen adózni minden hónapban, tessék minden hónapban önként odaadni a vagyon egy részét az állami közönsébe, nem trükközni az adózással... elsősorban a saját portát kell rendbe tenni, aztán kritizálni más udvarát... 😊